

PASTIR

TRETJE VIDENJE

2. Gospa mi je rekla: »Glej, ali ne vidiš pred seboj velikega stolpa, ki se zida nad vodami s štirioglatimi, svetlimi kamni?« Res je v četverokotu gradilo stolp šest mladeničev, ki so prišli z njo. Tisoč in tisoč mož je prinašalo kamenje, eni iz globočine, drugi s kopnega, in podajali so ga šestim mladeničem, ki so ga sprejemali in zidali. Vse kamenje, ki so ga privlekli iz globočine, so polagali v zid tako, da je bilo skladno združeno in se je podajalo v zgradbo z drugim kamenjem. In kamni so se tako vezali drug z drugim, da ni bilo videti, kje se stikajo. Videti je bilo, kot bi bil stolp zidan iz enega kamna. Izmed kamenja, ki so ga prinašali s kopnega, so eno odmetavali, drugo vlagali v zidavo, spet drugo pa razbijali in metali daleč proč od stolpa. Še mnogo drugega kamenja, ki ga niso uporabili za zidanje, je ležalo okrog stolpa; nekaj ga je namreč bilo hrapavega, nekaj razpokanega, nekaj skrhanega, nekaj pa belega in okroglega, da se ni skladno podajalo v zgradbo. Videl sem, da se spet drugo kamenje meče daleč od stolpa in pada na pot, a ne ostaja na poti, temveč se vali s poti na brezpotje; drugo pada v ogenj in gori; drugo pa pada blizu vode in se ne more skotaliti v vodo, čeprav bi se rado skotalilo in prišlo v vodo.

3. Ko mi je to pokazala, je hotela steči proč. Rekel sem ji: »Gospa, kaj mi koristi, da sem to videl, če ne vem, kaj pomeni?« Odgovorila mi je in rekla: »Zelo radoveden človek si, če hočeš vedeti, kaj je s stolpom.« - »Da, gospa,« sem ji odvrnil. »Rad bi to povedal bratom, da bi postali bolj veseli in bi spoznali Gospoda v velikem veličastvu, ko bi to slišali.« Tedaj je odgovorila: »Mnogi te bodo poslušali, toda ko te bodo slišali, se bodo eni veselili, drugi pa jokali; vendar se bodo tudi ti veselili, če bodo poslušali in se skesali. Poslušaj torej prispodobe stolpa, vse ti bom razodela. In nikar me več ne nadleguj zaradi kakšnega razodetja; kajti ta razodetja so končana, ker so dopolnjena – ne, ne boš nehal prositi za razodetja, ker si nesramen. Stolp, ki ga zidajo, kakor vidiš, sem jaz, Cerkev, ki sem se ti dala videti zdaj in prej. Vse, kar želiš zvedeti o stolpu, vprašaj in razodela ti bom, da se razveseliš s svetimi.«

Rekel sem ji: »Gospa, ker si me enkrat že imela za vrednega, da mi vse razodeneš, mi razodeni še to!« Ona mi je odgovorila: »Kar se ti lahko razodene, se ti bo razodelo, samo tvoje srce naj bo pri Bogu in ne dvomi o tem, kar boš videl.«

Vprašal sem jo: »Gospa, zakaj je stolp zidan nad vodami?« – »Povedala sem ti že prej,« je rekla, »in skrbno iščeš; s tem, da iščeš, boš našel resnico. Poslušaj torej, zakaj je stolp zidan nad vodami: zato, ker je vaše življenje bilo rešeno in bo rešeno po vodi; stolp pa temelji na besedi vseobvladujočega in veličastnega Imena in drži ga Gospodova nevidna moč.«

4. Odgovoril sem ji in rekel: »Gospa, to je veličastno in čudovito. Kdo pa je onih šest mladeničev, gospa, ki zidajo?« Odvrnila je: »To so sveti Božji angeli, ki so bili najprej ustvarjeni; tem je dal Gospod vse stvarstvo, da množijo, zidajo in gospodujejo nad vsem stvarstvom. Prek njih bo dokončana gradnja stolpa.« – »Kdo pa so tisti, ki prinašajo kamenje?« – »Tudi ti so,« pravi, »sveti Božji angeli, samo teh šest je višjih od onih. Dokončala se bo gradnja stolpa in vsi hkrati se bodo veselili okrog stolpa in slavili Boga, da se je gradnja stolpa končala.«

Vprašal sem jo dalje: »Gospa, rad bi zvedel, od kod so ti kamni in kakšen je njihov pomen?« (...)

5. »Poslušaj torej o kamenju, ki ga prinašajo za zgradbo. Štirioglato in belo kamenje, ki se je lepo ujemalo in bilo skladno, so apostoli, škofje, učitelji in diakoni, ki so hodili v skladu z Božjo vzvišenostjo in čisto ter vzvišeno opravljali škofovsko, učiteljsko in diakonsko službo za Božje izvoljence. Eni so že zaspali, drugi pa še živijo. Vedno so soglašali, živeli med seboj v miru in se poslušali; zato se pri zgradbi stolpa lepo ujemajo in skladajo.«

»Kdo pa so tisti, ki jih vlačijo iz globočine, vlagajo v zid in se lepo ujemajo ter skladajo z drugimi kamni, ki so že vzidani?« – »To so tisti, ki so trpeli zaradi Gospodovega imena.«

»Tudi drugo kamenje želim spoznati, ki ga prinašajo s kopnega; kaj je to kamenje, gospa?« Odgovorila je: »To, ki ga vlagajo v zgradbo in ni obsekano, (so tisti), ki jih je Gospod preizkusil, ker so stopali po ravni Gospodovi poti in pravilno izpolnjevali njegove zapovedi.«

»In kaj je tisto kamenje, ki ga prinašajo in polagajo v zgradbo?« – »To so novinci v veri in verujoči; angeli jih opominjajo, naj delajo dobro, ker v teh ljudeh se ni odkrila hudobija.«

»Tisto kamenje pa, ki so ga zavrgli in zmetali proč od sebe, kaj je to?« – »To so grešniki, ki se hočejo spokoriti: zato jih niso vrgli daleč od stolpa, ker bodo koristni za gradnjo, če se skesajo. Tisti, ki se torej nameravajo spokoriti in se spokorijo, bodo močni v veri, če se spokorijo zdaj, ko se še gradi stolp; ko pa bo gradnja končana, zanje ne bo več prostora, ampak bodo zavrženi. Samo to imajo, da ležijo pri stolpu.«

6. »Hočeš spoznati tisto kamenje, ki so ga razbijali in metali daleč proč od stolpa? To so sinovi nepostavnosti. Sprejeli so namreč vero hinavsko in pri njih ni manjkalo nobene hudobije; zato zanje ni rešitve, ker zaradi svojih hudobij niso porabni za gradnjo. Zaradi tega so jih razbili in zmetali proč, zaradi Gospodove jeze, ker so ga razjezili.

Drugo kamenje pa, ki si ga videl ležati na kupe, a ni šlo v gradnjo, to hrapavo kamenje, so tisti, ki so spoznali resnico, vendar v njej niso vztrajali in se niso družili s svetimi, zato niso uporabni.«

»In razpokano, kdo so ti?« – »To so tisti, ki imajo drug proti drugemu kaj v srcu in med seboj ne živijo v miru; na zunaj se kažejo miroljubne, ko pa se ločijo drug od drugega, njihove hudobije v srcu trajajo naprej. To so razpoke, ki jih ima kamenje.

Okrušeno kamenje pa so tisti, ki so sprejeli vero in imajo večji del pravičnosti, a nekatere dele nepostavnosti; zato so okrušeni in ne celi.«

»Kaj pa belo in okroglo kamenje, ki ni prikladno za gradnjo, kdo so to, gospa?« Odgovorila je in rekla: »Do kdaj neki boš nespameten in nerazumen in boš vse spraševal ter ničesar doumel? To so tisti, ki imajo vero, a tudi bogastvo; kadar pride stiska, zaradi bogastva in svojih poslov zatajijo Gospoda.«

Odgovoril sem ji in rekel: »Gospa, kdaj bodo porabni za gradnjo?« – »Ko se obseka njihovo bogastvo, ki zavaja njihove duše, takrat bodo uporabni za Boga. Kakor okrogel kamen ne more postati štirioglat, če se ne obseka in se od njega nič ne odlomi, tako bogataši ne morejo na tem svetu postati uporabni za Gospoda, če se ne obseka njihovo bogastvo. Od sebe se tega najprej nauči: dokler si bil bogat, si bil neuporaben, zdaj pa si uporaben in koristen za življenje. Postanite uporabni za Boga! Tudi sam boš uporabljen kot eden od teh kamnov.«

7. »Drugo kamenje pa, ki so ga od stolpa metali proč in je padalo na pot, kakor si videl, in se je valilo s poti na brezpotje, so tisti, ki so verovali, toda zaradi svojega dvoma spet zapustili svojo pot resnice. Ker so mislili, da lahko najdejo boljšo pot, bedni blodijo in tavajo okrog po brezpotnih krajih.

Kamenje, ki je padlo v ogenj in gori, so tisti, ki so dokončno odpadli od živega Boga in jim zaradi poželenj njihove razuzdanosti in hudobij, ki so jih storili, ne pride več v srce (misel), da bi se skesali.

Hočeš zvedeti, koga predstavlja drugo kamenje, ki je padalo blizu vode, a se ni moglo skotaliti v vodo? To so tisti, ki so slišali besedo in se hočejo dati krstiti v Gospodovem imenu; ko pa se spomnijo čistosti resnice, se premislijo in hodijo spet po svojih slabih poželenjih.«

Končala je z razlago stolpa. Toda v svoji predrznosti sem jo še vprašal, ali zanje – za vse to kamenje, ki je zavrženo in ni prikladno za gradnjo stolpa – obstaja možnost, da se spokorijo dobijo mesto v tem stolpu. »Lahko se spokorijo,« je odgovorila, »toda za ta stolp ne morejo postati prikladni; prikladni bodo za drug kraj, mnogo manjši, in sicer zatem, ko bodo mučeni in bodo izpolnili dneve svojih grehov. In na drug kraj bodo prestavljeni zaradi tega, ker so bili deležni pravične besede. Toda šele takrat se jim bo posrečilo, da zapustijo svoje muke, ki so jih deležni zaradi hudobnih del, ki so jih storili. Če pa jim ne pride v njihovo srce, naj se spokorijo, zanje ni rešitve, ker je njihovo srce zakrknjeno.«

Prevod Frana Omerza predelal Gorazd Kocijančič.